

niet, ik ben een slecht vader. Keesje heeft alles van me meegenomen.

Bettie woont in Den Haag, ik in Amsterdam. We schrijven elkaar, veel en geregeld. Iederen zomer reizen we met elkaar. Ik verdien nu veel geld. Jacqueline is jarenlang ziek geweest, het heeft haar aan niets ontbroken. Ik heb veel, meisje, mijn werk, liefde, welstand. Ik zal nu ook wel een bestendig geluk kennen. Toch moet ik je eerlijk bekennen, dat ik er niet zooveel meer van verwacht. Bettie is me zeer lief, 't ontroerde me laatst witte haren bij haar te vinden en fijne rimpels om haar oogen. Maar weet je, de illusie, het vuur is eraf. Mijn eenige, echte hartstocht is mijn werk. Misschien krijg ik nog wel een kind van Bettie, ze is nog maar zes en dertig. Maar ik verlang er niet naar, zij wel. Ons samenzijn is tot nu toe het loon geweest voor ontbering en doorgestane ellende. Het was een uitzonderingstoestand, een feest. Nu zal het dagelijksch samenleven worden, met dagelijksche kleine vreugd en dagelijksche kleine beslommering. Ik ben er een beetje bang voor.

Laat ik niet te pessimist worden. In ieder geval ben ik vrij.

Omhelsd door je

ADRIAAN.

